

L. J. M. J.

ODGŁOS NIEBIESKI

Zá poprzedzonym Pobożnemi Uczynkami y
Przykłádnemi obyczaiámi zyciem.

S. P.

Jásnie Wielmożney JMCI Páni ELZBIETY HRABINEY na
Rufczy, Bránicach, Rátmie, Tykocinie, z Bránickich TAKŁO-
WEY Woiewodziney Sándomirskiej, Ziem Podolskich y
Woytk Koronnych Generátowey Kámienieckiej, Látyczewskiej,
Sokalskiej, Jásielskiej, Medyckiej Stárościney.

Ná pochámowanie nie utulonych na ten czas żalów.

o drugi raz Pámiátkę Pogrzebowa Páńskim sumptem sprawuiącego,
Jásnie Wielmożnego JMCI Pána JANA HRABI na Tenczy-
nie, y Czekárzowicach TARŁA Woiewody Sándomirskiego,
Ziem Podolskich y Woytk Koronnych, Generata Kámienieckiego,
Látyczewskiego, Sokalskiego, Jásielskiego, Medyckiego Stárosty.

D A N Y.

Przy Prymacyalney y Pásterskiej Godności, y Páńsko zgro-
madzonym Audytorze.

W Kościele Opolskim WW. OO. Scholarum Piarum.

Przez Xiędza JOZEFA Zárnowskiego Málopolskiego Reformátá,
Świétey Teologij Lektorá na ten czas Gwardyána Konwentu,
Sándomirskiego.

PUBLIKOWANY

Roku ktorego Słowo Niestworzone ogłosić nam się ráczyło, 1746.

Dnia 5. Sierpnia.

Zá Páńską, Rekwizycyá, y sumptem z pozwoleniem Zwierzchno-
ści Duchowney Temuż Páńskiemu Jmieniowi dedykowany.

J. Roku którego Słowo Przedwieczne za nas perorowáło.

1747.

O D D A N Y.

w Sandomirzu w Drukarni J. K. M. Col: Soc: JESU.

Pono Con tu Sandomirzu T151

Jásnie Wielmożny Miłóściwy &
Pánie Fundatorze Protekto-
rze y Dobrodzieiu Nasz
Nayofobliwfzy.

S Amo to Kázanie które benignâ excepisti aure w
żalách na ten czas bédacy, ná állewiacya rozrzewnio-
nego żalem Serca Twoiego, Te, w tym czasie OD-
GŁOSEM NIEBIESKIM nâzwane Pańskim Sumptem
Twoim luci publicz wystawione do Páńskiej przypuść
Ręki. JASNIE WIELMOŻNY WOIEWODO. Godná
rzecz áby słáwne cáley Polszcze wielkie Jmię Twoie, pu-
blicô na ustáwicznóść resonet Famæ clangore, iáko ták
wielkich Cnot y Talentow Páná, gdyż według Plutarcha:
Jbi confluxus vocum, ubi confessus virtutum, z wro-
dzoney iednák Páńskiej y Fundatorskiej ku nam Klemencyi,
y Ten akceptowác bédiesz ODGŁOS NIEBIESKI, ktory
Jure merito Twoiey niebo zásluguiacey Wielkiemi w Oyczy-
Az znie

źnie Czynami Godney Osobie należy, wszakże według Oratorów Xiążęcia Cyceroná: Qui Patriam conservaverint, adjuverint, auxerint, Illi certum habent in Cælo, ac definitum Locum. Niebotyczne Cnoty Twoie nie innego wyciągaia Odgłosu tylko Niebieskiego. Nie proporcjonalny Páńskim Przymiotom Twoim Ziemski Odgłos, Niebieskiego koniecznie potrzebá: Secundum Nomen Tuum, erit & Laus Tua; przyznáć Pieryusz. Zálósne to á máteria bo pogrzebowe opus, ále że de dimidio animæ Tuæ wesółym od nas przyjmiesz sercem, z tym ukontentowaniem o Cnotach Tey Páni czytać będziesz to krotkie kompendyum, z którym w pozyciu doczesnym widzieć w Niey lubites. Niechęć żadney pochwały śmiertelnym przypisowác piórem, dosyć Nieśmiertelney Chwały sámá przyniešie publikatá Cnoty: Qui virtutem publicare vult, non virtuti laborat; sed Gloriæ. nápisat Seneká. Non revolvo Starożytnego Przeświétnego Domu Twoiego Fasces, wiedzac że sam sobie ad invidiam sæculorum nie tylko dostateczna ále y náyobfitsza Chwata iesteś, boiac się przytym przestrogi Seneki: Ipsè se vacuum ab omnibus bonis ostendit, qui gloriatur in Patribus. Jákoż daremny záwod ná innych nie ná swoiey fundowác się Cnocie, iuz tak świétnego lustru cudza nie dodá Cnotá, iáko włásná: Qui suam non habet, hunc splendidum aliena claritudo non facit. zeznáł Manilius. Zná Cię świat Polski, który po Pompejuszowemu wpoiteś się w serca ludzkie stódkim miłości nektarem. Aculeos amoris sui, in animis hominum infixisti. Jeszcześ w młodszym zostáwał wieku, á iuz wszyscy wielkie omina o terażniejszych Cnotach, publicznemu wystáwionych Oku wnosili, y uwázali w Tobie Quid Indoles nutrita faustis sub penetralibus possit? Sámej poważney w Obyczajách uktádnosci Twoiey, późne nie obeymowały wieki, Tę sobie zádaiac Kwestya? Quæ est Illa Facies! Quam nulla annorum capiunt millia? Twoiego to szczęścia Máxyma bylá, że Cię káždy szczęścia Naywyższego Godnym sadził, zá zdaniem Plátóná: Est demum vera Felicitas Felicitate dignum videri. Ten zászczyt iedyny zá náypřyncypalniejszy Centrum wszelkich Twoich Procederów wziátes, ábys nie tylko doszedł Naywyższego Przodków Twoich Grádusu Chwały, ále y przewyższył; stuchaiac Kauleryusza zdániá: Turpe est à Pro-

à Progenitorum moribus laudatis recessisse, sicut Eos
Gloriã superasse pulchrum. Widzi Cię świat Polski in
suprema Meritorum auge, iãkie dowody Oyczyźnie dã-
wales w nieszczęśliwych kãzuszach alto wspieraiac Za
Consilio, tãk ze się Damascenã Świętego o Tobie prãwdzi-
ło zdanie: Tranquillo Mari ignavissimus quisque navem
gubernare potest, sed in gravi tempestate non nisi pru-
dentissimus & peritissimus Nauclerus. Herbowny Twoy
Stãrzã wybudowãwszy Monãrchom Polskim Majestãty, nie-
przesłannie in fulgore Senatorskiej iãśnieie Godności, Tym
świetyym blaskiem Honoru Twoię Godnã kontentuiac Osobę,
w ktorey nie dopiero publicznego Dobrã nãdzieie iãko nie
zwycięzony wielkim dowcipem y Rãdã wspierasz Atlas; zã
zdaniem Kasyodora: Ipso ætatis, Ingenii, virtutis flore,
spes Publicas fulcire cæpit. Nie sãme Cię zãszczycaia
ku Oyczyźnie zãstugi, ãle choyne nã Kościoty, Klasztory, Fun-
datorskie y Dobroczyenne Profuzye, wielkãc przed BOGIEM
Niebem y światem sãwã czynia, ktorych gdybym partyku-
larna chciãt uczyniãc esumerãcyã, ãni nãyobszerniejsze obiãc
Foliãty, ãni nãywyborniejsze wymowiãc sãowa nie potrãfia;
slucham w tym perswazyi Strygelyusza: Injuriam Benefi-
centiæ irrogas, Si Beneficia dinumeras; plus dicis nil
dicendo. Wiem y otym ze Magnorum Gestã plus ad-
miratione; quãm Gloriã indigent. Dãwnã przestrogã
Polskich ieszcze kraiw: Solis faciem nẽ pingito. Zgo-
lã to o Tobie JASNIE WIELMOZNY WOIEWODO
mowiã moge y kãzdyã przyznãie, ze iesles Pãn nie do-
wcipem ludzkim poiety, ãle wiekãmi y potomnemi ledwie
zmiarkowãny czasy: Solvendus non ingenijs, sed sæcu-
lis & eventibus. Przy tey tedy tãk rezonuiacey nã cã-
ty świat sãwie Twoiey z ODGŁOSEM sãwãw NIE-
BIESKIM, podty Wielkich Tãlentow Twoich Deprãdica-
tor, dufaiac sobie ze: Staturam pumilionis; Montis
juvabit magnitudo. Ciãgnie mnie do tey odwagi Vox
clamantis in deserto, Wielki y w nãrodzeniu swoim Jãn
Świety, Jste puer Magnus coram Domino, ktorego Jmie
nã Twociey Godney Osobie JASNIE WIELMOZNY
WOIEWODO non vanõ omine podobnych dla Pol-
ski nosisz Prerogatyw, ãbym Głosnemu nã Cãty świat
Jmieniowi Twemu ODGŁOSEM NIEBIESKIM, pãrãdo-
wat; wszakze Simile simili gaudet Applauz ktory Przed-
wiecznã

wieczną Prawdą Świętemu między synami ludzkiemi dą-
tła Janowi Non surrexit Major Joanne Baptista To-
bie między Polskimi służy słatorami y Senatorami Quod
non surrexit Major. Dodaie mi ochoty z ODGŁOSEM
NIEBIESKIM w konspencie Twoim słanać, głośną na
cały świat, Polski terazniejsza z Prześwietnym DOMEM
Korwinow konjunkcyą w JASNIE WIELMOZNEY JMCI
Páni ZOFIJ HRABINEY na krásnym KRASINSKIEY
niegdys Kásztellánki Wiślickiey dziś zaś Woiewodziney
Sandomirskiey Ziem Podolskich y Woysk Koronnych Ge-
neralowey Kámienieckiey Látyczewskiey, Sokalskiey, Jásiel-
skiey, Medyckiey Stárościney; uważaiac álbowiem w niey
wielkie Táłenta z konpendyowane, rzádka rostopność, nieporo-
wnána ludzkość, nieoszacowana Dobroć; wiem że się skło-
nił Jey łáskawe oko na wyczytanie Cnot S. P. JASNIE
WIELMOZNEY WOIEWODZINEY Sándomirskiey w
ODGŁOSIE NIEBIESKIM wyrażonych, iáko wszelkiey
Cnoty pilney Ámulatorki. Poszlákę po sobie dátesz JA-
SNIE WIELMOZNY WOIEWODO że nád wszystko
estymuiesz Cnotę. Zágłazowatá ci śmierć obraz Cnoty w
Święty Pámieci JASNIE WIELMOZNEY WOIEWO-
DZINEY, ále z nádgrodą w terazniejszey żywy konter-
fekt wpatruiesz. Unosił się tájemna deliberacya Herbo-
wney Jey siewowron do ktoreyby Ręki z Rodowitym miał
wzlecieć pierścieniem y upátrzył Twoię który Dobro Po-
spolite Senatorska Mánutencya utrzymuiesz. Zástugi Two-
ie w Rzeczypospolitey wyciągały tego ábyć ták dobrá czast-
kę użyczyły nieba y nia Cię udarowały zá ogłoszeniem
Káznodziei Páńskiego: Eccl: 26. v. 3. Pars bona, mulier-
bona, in Parte timentium DEUM, dabitur viro pro fa-
ctis suis. Tá to iest Dámá Pulcherye Pándory w przy-
miotach przechodzącá, w ktorey káždy wspaniałość wy-
sokiego Urodzenia, Páńskiego Umysłu, Godność rey kon-
junkcyi látwo upatrzeć może: Nemo est, qui Augustá
Generosæ mentis ejus Indolem non intueatur quæ tan-
tæ hospitis capax æternum in se fixit domicilium. doy-
zrał Pierius. Teraz Boska Ręka w nowá Metrykę látá
Twoie pisác zaczęła, gdy Cię ták dobrá uszczęśliwiła Pár-
tya, rokuieć to Ekklezyastyk Páński zá nieomylná wrozkę
w Rozdziale dwudziestym szóstym: Mulieris bonæ beatus vir,
nam numerus dierum illius conduplicabitur. Tę iá dziś
májac

4
máiac przed soba Reflexya niezawiedziona wspieram się
nádzieią że ten ODGŁOS NIEBIESKI pozyskawszy
niegdys Páńskie Łáskawe Ucho, y do Páńskiej Fundator-
skiej będzie przypuszczony Ręki. Nigdybym się z nim
z Cieniow Zákonných, głębokiemu bárdziej przyuczony mil-
czeniu, publicznie był nie ogłosił światu, gdyby mi Protek-
cyonalná Fundatorská Łáská z Páńskiej swoiey klemencyi Zá-
kon náš Estymuacá dzwięku nie dodała. Lichá tá pracá
mojá włásna inwencya uláná, ále szezegulnie Szczodro-
bliwa Łáská JASNIE WIELMOZNEGO WC Páná Do-
brodzieia wypolerowaná. Już tedy iáko swoje to humile
ab Authore Opus przyimiy JASNIE WIELMOZNY
WOIEWODO, gdyż y my Twoi iesteśmy, Twoią Her-
bowná w Polsce wystawieni Starzą ná trybut wdzieczno-
ści, y wiecznie z obligowanych^o serc offiáruiemyć ten OD-
GŁOS NIEBIESKI z tym się przed BOGIEM, niebem,
y światem chęci nášzych ogłászaiac rezonem, iż z całą
Reformacká Fámiliá w Máłopolskiej Prowincyi zá szczęśli-
we sukcessa, długoletnie życie, przed Maiestatem Boskim
wiecznie seraficznie obowiazáni iesteśmy, y nieśmiertelnie
bydź prágniemy Klienci, rázem y zemna ktory Fmieniem cá-
łey Prowincyi Nászey pod Nogi się Páńskie z licha pracá rzu-
cam y wiekuie.

JASNIE WIELMOZNEGO
WC PANA DOBRODZIEIA FUNDA-
TORA y PROTEKTORA Nászego.

Nayniższy Podnożek y niegodny
Bogomodlcá.

X. JOZEF Reformát A. O.

Censura Theologorum Ordinis.

Concilio hæc funebris cui titulus ODGŁOS NIEBIESKI, per R. P. Josephum Zarnowski Sacræ Theologiæ Lectorem & actualem Conventus Sandomiriensis Gvardianum ab exedra pronuntiata in Ecclesia Opoliensi per nos ex Mandato A. R. P. Sigismundi Mieczkowski Provinciæ Minoris Poloniæ Ministri Provincialis Superioris Colendissimi est cum omni diligentia lecta & revisa nihilquæ in ea repertum Sacrosanctæ Fidei Catholicæ, aut bonis moribus dissonum, imo permoventia cor Hominis multa reperiuntur, ad altè retinendam memoriam mortis, spiritumquæ incitantia ad investigandam æternitatis viam valido sat clangore. Proinde ut Typis mandetur dignam judicamus. Datum in Conventu Sandomiriensi, Die 30. Aprilis. Anno Domini 1747.

Ita est Frater LUDOVICUS ŻASKULSKI Reformatus S. Theologiæ Lector. Provinciæ Actualis Diffinitor. mpp.

Ita est Frater JOANNES ZACHERLA Ordinis Minorum Reformatorum Sacræ Theologiæ Lector Provinciæ Pater. mpp.

A P P R O B A T I O.

Admodum Reverendi Patris Ministri Provincialis.

Concionem funebralem cui Titulus ODGŁOS NIEBIESKI, per R. P. Josephum Zarnowski Sacræ Theologiæ Lectorem, & actualem Conventus Sandomiriensis Gvardianum, sub solempni actu funebri Illustrissimæ Palatinæ Sandomiriensis in Ecclesia Opoliensi habitam ut lucem videat publicam, nec non à deputatis ad id Ordinis Nostri Theologis lectam & approbatam permittimus ut typo mandetur, in cujus rei fidem præsentem manu propria subscriptas, impressione Sigilli Minoris Provinciæ communiri facimus. Dat. Pilicæ ad SSmum Nomen JESU Die 24. Aprilis 1747.

*Frater SIGISMUNDUS MIECZYKOWSKI
Reformatus Provinciæ Minoris Poloniæ Minister
Provincialis.*

L. S.

mpp.

EX mandato Celsissimi Principis ANDRÆÆ STANISLAI Comitis de Załuskie ZAŁUSKI DEI & Apostolicæ Sedis Gratiâ Episcopi Cracoviensis Ducis Severiæ Concionem sub titulo ODGŁOS NIEBIESKI in Solempni Actu funebri Illustrissimæ Palatinæ Sandomiriensis per Admodum Reverendū Patrem Josephū Zarnowski Reformatū Conventus Sandomiriensis Gvardianū laboriosè conscriptā proclamata, tum per Theologos ejusdē S. Ordinis ad id muneris de super Deputatos revisam ego diligenter legi illamq; luce publica dignam esse censeo. Dat. Sandomiriæ Die 8. Mai Annō Dñi 1747.

*MATHIAS ZACHARSKI Canonicus Conc: Sandomiriensis Præpositus
Coprivnicensis. mpp.*

KAZANIE

Thema Recedite non est enim mortua. Math: 9.

Odstąpcie nie iest albowiem umartá. Afsekuracyá Práwdy Przedwieczney u Máteusza Swietego w Rozdziale dziewiatym wynotowaná.



Ktoż oczywiſtey zprzeciwić ſię odwáży prawdzie, kto iásnemu przeczyć będzie dowodowi, kędy ſámá prawdá widoczne o ſobie daie ſwiádectwo, według Gálena: *Veritas ipsa ſibi testimonium tribuit*, ZAŁOSNE AUDITORIUM. Kto ſpoyżrzawszy ná tę pogrzebowá Scenę Swiętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY JMCi Páni ELZBIETY HRABINEY ná Ruſzczy, Bránicach, Tykocinie, Rátmie z Bránickich, TARŁOWEY Woiewodziney Sándomirskiej Ziem Podolskich y Woyſk Koronnych Generátowey Kámienieckiey, Látyczewskiej, Sokálskiej Jáſielskiej Medyckiej Sároſciney, będzie ſmiał twierdzić że nie umartá y od powinney wſzystkich odmawiáć kondolencyi, *Recedite non est enim mortua*, Odstąpcie nie iest albowiem umartá, kiedy káždy *in hoc ſpectaculo mortis* ná tym żałobnym, oraz y żáłoſnym Teatrum widzi w Swiętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sándomirskiej wykonáne, powszechne ſmiertelnoſci práwo Kto-remu cokolwiek iest pod ſłońcem koniecznie hołdowác y podlegác bez exemptu muſi? *Labimur ſevo rapiente fato*. Nie lubi pozornoſci prawdá, ſłow w bawełnę nie uwiia, iásnie káżdemu rzetelnoſć ſwoię oſwiádcza: *Veritas fucó caret, & loqui non novit, niſi facie revelata*; mowi Sareshus. Choćby wſzystkie Orátorow uſtáły elokwencye, Publiczne wygłuzowały Gázety, Powážne Kaznodzieiow umilkły mowy, o ſmierci Swiętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sándomirskiej, ſáme te pogrzebowe appáráty, żáłoſne kiry, Cáłuny, Kátafalki, głoſnym wyſwiádczá, rezonem: *Pondus adest vobis, & vocem fata ſequuntur*; nápiſał Stácyus,

C

Tu do-

Tu doznáiemy iáko náywyższa ſwiátowey ápparencyi do-
 ſtátkow, prerogátyw zniża ſię wyſokość. Tu ſię widzieć
 dáie iż o grobowy kámién iáko o twardá, ſkátę ludzkie
 rozbiiáia, ſię imprezy. Przy tey mecie dáleko rozputz-
 czone kroczą ſię nádzieie. Tu káždy zdrowia, ſiły, y mło-
 doſci, podłá y nikczemná uznáie kondycya; kiedy ták
 wynioſte Cedry iáko y poziome Ziołká Herba *quæ egre-
 ditur de pariete*, ták wynikájące dopiero, iáko y doyzrałe
 kłofy, ták kwitnáce zioła, iáko y wyſychaiącą trawę, pod
 jednę nieużytey ſmierci oſtrość w wyſtáwioney trumnie
 Świętey Pámięci JASNIE WIELMOZNEY WOIEWO-
 DZINEY Sandomirſkiey widziemy.

Tendimus húc omnes, metam properamus ad unam.

Omnia sub leges mors vocat atra suas.

Osobá ſwojá dokument żywym daie że dług ſmier-
 telnoſci wypłáciła długie práce iedną, zákonkludowała
 ſmierciá, *Longos finivit morte labores*. Coż więcey nas
 do tego może poruſzyć áſſenſu który práwdá przedwie-
 czná u Máteufza Świętego w Rozdziale dziewiátym głóſi:
Recedite non eſt enim mortua. Odstápcie nie ieſt álbo-
 wiem umárłá Czyli to nieutulone zále JASNIE WIELMO-
 ZNEGO JMCi Páná JANA HRABI ná Tęnczynie y
 Czékárzowicách TARŁA WOIEWODY Sándomirſkie-
 go, Ziem Podolſkich y Woyſk Koronnych Generálá,
 Kámienieckiego, Látyczewſkiego, Sokalſkiego, Jáſielſkiego,
 Medyckiego, Stároſty iuż drugim Záwodem pámiátkę po-
 pogrzebową JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziny
 Sándomirſkiey obchodzácego: *Magnus sibi finem non fa-
 cit dolor*. Chcąc ukoić ná konſolacyi iákieykolwiek dodá-
 nie, tá ciefzy nádzieiá, *Recedite non eſt enim mortua*. Czyli
 to ták Herbowny JASNIE WIELMOZNEY Woiewo-
 dziney Sandomirſkiey, Oyczyſty Kleynot Gryf, mocno
 ſtrzegł Dufzy wyſcia z Ciałá, ktoremu to, *Epigraphe*
Symboliſta przypifał: *Ungvibus & Roſtro atquè alis arma-
 tus in hoſtem*. Te dwa oſobliwe przymioty inny mu
 przypifuiąc *Symboliſta*: *Et Custos & pugnax*. Rázem y
 przezornym ſtrożem, y mężnym záſtáwcą, przeciw fa-
 talnym ſmierci poſtrzałom mężnie pierſiami ſwojemi zá-
 ſtáwiáł JASNIE WIELMOZNA Woiewodzina, Sándo-
 mirſká; że Jey umierác nie dopuſcił. Czyli też we-
 dług náaturaliſtow Gryf, będąc Złotyeh gor ſtrożem ſzá-
 cowniey-

6
cownieyszey nád złote minerály, bo Duszy cnotami świętymi ozdobioney, według Hieronimá świętego: *Non auro templa fulgentia? non gemmis altaria distincta, sic DEUM delectant, ut anima ornata virtutibus.* Nie ták złotem Kościoły ozdobione, áni perłami ołtarze wysadzzone, BOGU się podobáją, iáko Duszá cnotami wykształtowaná; Ták dobrze Tey drogiey Dusze Herbowny Gryf pilnował, że tego skárbu *Virtus semper invidia patet*, wydrzec śmierci żadną żywą miarą, nie dáł. Czyli też z Orła máiąc y Lwa złożoną, w sobie naturę y postać Herbowny Gryf, z kąd mu przypisał Symbolista Epigraphe: *Undiquè Princeps.* Ze wsząd Krolewskim prezentuie się przymiotem; powága swoją lubo między ptástwem y zwierzęty pánuiąca záwiśne śmierci impety zátámował, áby życiu JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sandomirskiej nie szkodziły, áni mocy, áni nátarczywości śmiertelney nieápprendując: *Nec vi, nec vitio*, Czyli też Herbowny stárzá ostrym swoim żełezcem ná odsiecz śmiertelnym, przybył zámachom, y áżeby były JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sandomirskiej nie zászkoziły, TARŁOWSKI Topor bronił y swoim odstrászał blaskiem, iák niegdyś Rzymskie Topory, którym nápisano?

*Ne noceat sublimè micat Romana securis,
Et timet ulcisci quos violare potest.*

Czyli też przynajmniey nágle śmierci zátzymał Herbowny Stárza impety pod którym Symbolistá podpisał Lemma; *Da spatium tenuemquè moram*, áby ták prędko z oczu żyjących káždego w życiu kontentuiącej niezábierátá śmierć JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sandomirskiej. Czyli też cále Herbowny Stárzá godzącą ná życie Świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sandomirskiej śmierć zniszczył, zniósł, ná placu położył według sentymentu ukoronowanego Proroká; *In securi & ascia detecerunt eam.* Ze się to práwdzić o Niey może co práwdá Przedwieczna u Máteusza Świętego wyráziłá w Rozdziále dziewiątym: *Recedite non est enim mortua.* odstąpcie nie iest álbowiem umárła. Lecz któż się kiedy przed póspolita, życia ludźkiego tyranką, ták mocną obronił tarczą, ták ostrym zástawił bułatem, ták wáleczną, zástonił po-

tęga, áby go swoim nie zraniłá grotém, Dowodny to strzelec śmierć, do kogo tylko zmierzy każdego trafi, już po nim dobiłáć nietrzebá: *Mors est sagittarius caecus omnes necans mortales.* Śmierć jest strzelec ślepy wszystkich śmiertelnego życia záżywájących zabiłájący w jedney u niey powódze y poszánowaniu stáry y młody: *Mista senum ac Juvenum densantur funera,* Czyli zwycięzka, ná głowie noszący koronę, czy zwycięzony ieniec káydanámi brzakájący: *Victor cum victis pariter miscebitur umbris.* świádczy Horacyusz Czyli rúspuśtny swywołnik y ná wszelká, wyuzdány licencyá, czyli nayścisley z BOGIEM złączony Dewot iednákiż odbierá termin.

*Vive pius moriere tamén cole sacra colentem,
Mors tamen à templis in cava busta trahet* mowi Propertius

Ták naywyższe máiestaty iák naylichsze háty z ziemiá, równá, y do iednego prowadzi dołu.

*Sub Tua purpurei venient vestigia Reges,
Deposito luxu, turba cum paupere mixti.*

Ani świátowych nieápprehenduje, Honoryuszow y w náywiększey iásniejących chwale, rázem z náyniższemi zbierá ich poufale doyzrát Boetius:

*Mors spernit altam gloriam,
Involvit humile, pariter & celsum caput,
Aequat summis infima.*

Tá bowiem ná nas ieszcze w Ráiu pádłá kondemnata: *morte morieris.* Ferowany dekret ábyśmy sie do oryginalney wrócáli nieiestności: *Redeat ad nihilum quod fuit ante nihil,* Nieodchodzi iednákié práwdá Przedwieczna od swoiey propozycyi, státeczenie mowi, násze mitygując zále: *Recedite non est enim mortua,* Odstápcie nie jest álbowiem umártá Approbuje y Já Mądrosći Przedwieczney wyrok, ktory niegdys nád Corká, Xiążęcá, uczynił, iż się ten práwdzić, nád świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNA Woiewodzina Sandomirska, będzie, bo iezelisz swoiey stáwie ktoś obiecywál że śmiertelnych uniknie cieniów: *Sola sepulchralem non novit fama ruinam.* Jezeli tá, się ktoś cieszył nádzieją; że nie wszystek umrze, ále wieksza część Jego od śmiertelney wolná będzie rany: *Non totus moriar sed magna pars mei Libitinam vitabit.*

Ná

7

Ná pieszczonym Lucyny łonie Świętey Pámięci JAS-
 NIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sándomierskiey
 wypięlegnowáne ciało, lubo obumárto, lubo cieniem
 śmierci pokryte podziemnym przyćmione lochem, ále nie-
 śmiertelná Dusza cnot splendorem iásnieiąca mowi sobie z
 Kátaneńską, Hierbina, Agnizką, Świętą: *Non me lugea-*
tis, nam vivo apud illum in Caelis, Quem in terris to-
ta mente dilexi; Nieplączcie śmierci moiey lubom
 w terminie zamierzonego sobie stánęłá wieku iednák
 u Tego żyć záczyнам ktoregom całym ukocháłá fer-
 cem. Więć utulcie się w żalach wáżnych do tych
 czas nieustájących JASNIE OSWIECONE, JASNIE
 WIELMOZNE KOLIGACYE Já ná pociechę Strá-
 pionych ferc wáżnych ufundowaná, ná słowách Zbá-
 wicielowych: *Recedite non est enim mortua,* Odstá-
 cie nie iest álbowiem umárlá. Zakładam ná dálszy
 impet kázania moiego propozycyá: iż JASNIE WIEL-
 MOZNA JMC Pániá ELZBIETE, HRABINÁ ná
 Ruszczy, Bránicach, Tykocinie, Rátmie, z BRANIC-
 KICH TAŁOWÁ WOIEWODZINÁ Sándomirska,
 Ziem Podolskich y Woysk Koronnych GENERAŁOWÁ
 Kámieniecka, Láryczewska, Sokálka, Jásielska, Medyc-
 ka, STAROSCINÁ śmierć nie zstárlá, ále Já życzli-
 we do siebie zábráły niebá. O tym mowić będę ná
 cześć y chwałę Twoię ktoremu niebá dziedzicznym
 náleżą, práwem *Celum Celi Domino* Dobrotliwy Pánie.

NIkomu ieszcze przy doczesnego życia odebraniu,
 tak fátálnym śmierć niezászkodzitá kázusem,
 żeby mu wieczne do niebá zámknąć miáłá
 wrotá; Zátosne *AUDITORIUM*. A kto kiedy czy z
 publicznych, czy z prywátnych áwizow tey się mo-
 że doczekáć gázety, áby cnotie dobrym y świętym o-
 byczaiom we Dzwony uderzono, *Requiem* záspiewano,
 w śmiertelnych pogrzebiono prochach: *Nescit in pul-*
vere sepeliri virtus. Može nikczemna ziemia w śmier-
 telney Trumnie zámknąć ciało: *Occidit & tantam se*
se collegit ad urnam. Može ie w zgnitey zákopáć zię-
 mi iákoby co ziemskiego było z kredytem oddáć zię-
 mi: *Pulvis es & in pulvere revertaris;* ále cnoty

D

ktorą

ktora, się Przeświētne zaszczycią, Jmiona śmiertelności
niezagrzebie ręka; *Condere virtutem nulla sepulchra
queunt.* J owizem ci to przy śmierci náylepicy się
ludzkie wydają czyny. Impetem spadający cień ná zie-
mię, wspaniałość obzernych reprezentuie gráchow,
miały zdáie się ná firmamencie niebiekim bieg swoy
odpráwuiący náyiasniejszy swiata luminarz, gdy zá po-
przedzającą idąc Jutrzenką południowym przyświecá
swiatłem, dopiero obzerność swoię oświadcza, gdy z
oczu ludzkich znikając w podziemne západa antypo-
dy. Jákoż z upádku y Olbrzyma gdy leży poznác
wysokóść, y Niebotyczne wiezyszych szturmow altece
gdy się po ziemi czołgając znikczemnym w páragon
idą prochem: *Toto orbe altior cinis.* W ten czas ná
oko káždemu wspaniałość swoię reprezentuia. Nie
wprzod u Dániela spadający z gornego olimpu kámy-
czek. *Crevit in montem altum,* aż się wraz z Babilon-
skiego Regnántá poságiem w perzynę obroconym w pod-
ziemnym ochynał popiele, dopiero. *In altum honoris*
podwyższony powstał ná nogi: *Factus est mons magnus,*
& *implevit universam terram.* Nie wprzod u Aárono-
wego párudamentu záwieszzone Dzwony Jmie Jego po-
tomnemu ogłosily swiátu, aż się z pierwszym po zie-
mi włócząc obity głosem: *Tintinabula de auro in ex-
trema parte tunicae.* J porzucone ná ziemié ziarńo nie
wprzod buyną z siebie Ewangelicznemu Gospodarzowi
wydało krescencya, aż obumarłe potrzaśnione ziemią
zostało: *Nisi granum frumenti eadens in terram mor-
tuum fuerit, ipsum solum manet.* Ogromność Páłacow
Zamkow Miast obáliny y o ziemię rzucona strukturá,
wydają gdy *ruit alto culmine Troia,* w ten czas iák wiel-
ká była náylepicy obáczyć, dumne Bábilony, wymiaru
własnego ciekáwym okiem niemająca *memphis,*
postrách całego Rzymu, kártágo Rodyiskie kolofsy, cu-
downe Grandece iák blisko emulowały z niebem z kon-
federowaną Gigantonómáchią: *Faciamus nobis Civitatem,*
& *turrim cujus culmen pertingat ad Caelum, & celebremus
nomen nostrum.* Náylepicy w ten czas pod oko ludzkie
podpádają, gdy iuż leżą ná ziemi; *Res in exitu aesti-
mantur, & cum abeunt ex oculis tunc videntur.* Wszak
y w náywyższym niebá Plánecie słońcu y w spowino-
wáconym

8

wáconym Xiężycu dopiero bezpiecznie zatápamy oko, kiedy konáć y umieráć nie iáko w podziemne idąc zácmmienie zácznyna: *Sol spectatorem non habet, nisi cum deficit & lunam nemo observat nisi laborantem.* U Pán-
skiego Ekklezyástyká ktoś się z tym publikuie, że w ten czas powstátł sá nogi *in altum Honoris* podźwigniony, gdy się ná swoim ufundował upádku; *Sicut cedrus exaltata sum in Cades.* Umiera Ociec wszystkich wierzących stározákonny Abráam, lubo się w życiu swoim przez niszczącą siebie pokorę átomizował w oczach Boskich, iednym się nazywając náylichszym profzkiem, *Loquar ad Dominum meum cum sim pulvis & cinis,* mowić będę do Pána mego gdym iednym prochem y popiołem, Przecież go litera Boská tym enkomizuje tytułem; że w stárości dobrej BOGU się podobáiącey dni ostátnich dopędził Abraham *mortuus est in senectute bona,* Gen: 25. Co Ambroży Święty, uważając konkluduie; że mu sáma śmierć żywe życia swiátobliwego dáła świádectwo; *Mors igitur vitæ est testimonium.* Konczy dni swóie Zákonodávca Moyzesz chociaż y istności sobie nieprzyznawát w daney sobie od BOGA Poselskiej funkcyi: *Quis ego sum ut vadam ad Pharaonem,* przeciesz Jego záslugi przy śmierci náypięknieyszym od sámeo BOGA enkomizowane zostały Pánegirykiem że był prawdziwym y wiernym slugą Boskim: *Moses servus meus mortuus est Josue imo.* Ostrzelany dobrze w rózných aż y z sámym piekłem okázyach Husytow Pán, Job; lubo chorobámi skólatany roznemi mizeryámi ciáta znedzniony przecież że żadnego dnia nieopuścił BOGU sluzyc, śmierć to wyiáwiła zá áttestácya, Pisma Bożego: *Mortuus est Job senex & plenus dierum Job: 42.* Słynie Szcapan Święty że urzuconemi ná siebie kámiieniami wybudował sobie grádufy ku niebu. Głośná Świętego Márciná szczodrotá że ubogiemu płászczá urznął y w nim sámeo przyozdial Chrystusa: *Martinus adhuc Cathemenus hac me veste contexit.* Nieprzytłumiły żadne kátownie Świętych Męczeńnikow sláwy, nie zágłuszyły puste y odludne knieie Pustelnikow, niezástłoniły przed swiátem adumbrowánych cieniámi Zákonnikow, y owszem iák żyli śmierć káżdemu dowodnie pokázátá, iáko Tezeusie y o Orestesie powiedział Owidiusz: D₂ Occidit

*Occidit & Theseus & qui tumulavit Orestem
Sed tamen in laudes, vivit uterque suas.*

Zádnego ták śmierć o ziemię nieobálitá áby nie miáł cnotą y záslugámi wybić się ku niebu: *Nunquid qui cadit, non resurget & qui aversus est non revertetur.* Czyñ káżdemu niepłonną nádziciej Jeremiasz Prorók *Jerem 8vo.* dopieroż żeby miálá kogo śmierć ták zniszczyć y zetrzeć, áby go życzliwe zdáwná niebá ziemianom cnotámi ozdobionego záslugámi iásniejącego do siebie zábrác nie miály, to nigdy niepodobná, przyznáie choć pogański Póeta Owidiusz:

Sola potest homines felices reddere virtus.

Hinc soli è cunctis non libitina nocet.

Nie sámym álbowiem ubogim w duchu y opuszczającym światowe bogáctwá niebo się wrekompense obiecało: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum Celorum,* ále się rázem y bogáтым przyrownáło skárbom: *Simile est Regnum Celorum thesauro abscondito in agro.* Nie pod aretztem iednák pilney strážy trzymającym, ábo wskrytości nikomu nieudzielaiącey się, ále w zátaieniu dobrze czynieniá sámemu podobájącego się BOGU, według informacyi Zbáwicielowey: *Te autem faciente eleemosynam nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.* Nie sámym tylko slochájących penitentow, ábo łáknących y prágnących nędzarzow ufzcześliwić obiecało: *Beati qui lugent, beati qui esuriunt & sitiunt,* ále teź y Páńskim Krolewskim Jmionom y Tytułom się przypodobáło: *Simile est Regnum Celorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo,* iákoby zwefela światowego wzywało y záprászało, niebo do szczęścia wiecznego. Więc áni wátpić trzeba iż JASNIE WIELMOŻNA JMC Pánią ELZBIETĘ HRABINĄ ná Ruszczy, Bránicach, Tykocinie, Rátmie, z BRANICKICH TARŁOWĄ WOIEWODZINĄ Sándomirską, ziem Podolskich y Woysk Koronnych GENERALOWĄ, Kámieniecką, Látyczewską, Sokálską, Jásielską, Medycką, STAROSCINĄ z Abrámem státeczną, ku BOGU, wiará y godney stárożytnością, Fámilyi, z Jobem cierpliwym ponoszeniem dolegliwości ná siebie od BOGA przepuszczonych y Páńskiego Jmieniá zácnością, z Moyżeszem obserwancyą przy-

9
przykazań Boskich emulująca, śmierć nie zstąpiła, ale Ja
życzliwe zabrały do siebie niebá. Bystrociekawemu
Prowerbialisty Páńskiego geniuszowi wiele się rzeczy
trudne do inwestygacyi zdáły między ktoremi drogi
ortá ná niebie zwiedzić niemogł: *Ignoro viam
aquile in celo.* Ciężko było Prowerbialście Páń-
skiemu po niebieskiej cyrkumferencyi drogę zwiedzić
bystrolotnego Orłá, ciężey przyznam się Herbownego
Gryfa, z Orłá, y Lwa z kompendyowaná, máiącego w
sobie naturę po farmáckiem polu w JASNIE WIEL-
MOZNYCH Antenátach zwiedzić *Cunas Primam re-
volvendo originem.* Wyfoko od Krolewskich Májestátów
zaczynájąca się Fámilia bo od Leszká trzeciego Monár-
chy Polskiego w JAXIE Xiążęciu Serbii *Humili dedu-
cere stylo.* Ten Dom zácnością, stárczytnością, nie
mniey pobożnością, ná świątнице Páńskie profuzyá, zá-
ráz wpierwszych swoich záiásniát Przodkách tak że mu
Okolski tę czyni illácyá, kompárując Dom ten z Num-
má Gryfitem: *Quapropter ut gallieni nummis ad Gry-
phos subscriptum fuit, Apolini Consulari Augusto, ita
bis subscribendum à Polonis constituentur, Augusti ob o-
pus altum.* Sam Herb Gryf swobodá nazwany od u-
stáwiczney ná Kościoły szczodroty Gryfitow z kąd
Jáxá. W Miechowie Kánonikow Regularnych *Sanctis-
simi sepulchri Hierosolimitani,* ná Zwierzyńcu pod Krá-
kowem Kláźtoru Pánieñ Norbertánek Zákonu Premon-
stráteńskiego Fundátor y w wielu Gryfitow Jaxycow
Potomkow swoich wielkimi dochodámi opátrzyciel
szczodroblivy, z ktorych Jánice Biskupowi Wrocłá-
wskiemu á potym Arcybiskupowi Gnieźnienskmu to E-
pitáfium Archikátedrálny Prymácyalny Kościół Gnie-
źnienski czytać potomnym wiekom pozwołił:

*Hic minuit census quos nuper adauxerat illi
Præcesor Sancta perditione tamen,
Multa dedit Templis sed plus quod struxerat ipse
Cænobio magnæ Religionis opus.*

STEFAN Drugi Syn Jaxy stárlzego Woiewodá
Krákowski gładkiej Senator wymowy ktorá do náklonienia
serc Polskich ná czyię tylko chciał stronę sitá mu po-
mágátá, tak że się o nim práwdziło Wirgiliusza effa-
tum:

E

Et

Et Comitem Eneam juxta natumque tenebat.

Ingressus varioque viam sermone levabat.

GEDEON Biskup Krákowski z teyże Fámilyi wszelkich tálentow Prátát zá Tego Świętego Floryána Męczeniá y Pátroná Korony Polskíey Kości Święte powitáne. Jemu ná Klepárzu Krákovským Kościót wyfundował, Kielecki Kościót Prátátami y Kánonikámi z choynym funduszem ozdobił, Wáchocki Kościót z fundamentu wystáwił Jego choyności służyło Filozofá przyślowie: *Qui Celo censum pendit, nunquam sine censu est.* Nádrodził mu BOG tę Jego liberaliá, w szczęśliwey edukácii Synowcá swego, potym Biskupá Płockiego náuká, pobożnościá, do wśytskich funkcyi sposobnościá, słáwnego, á iáko Okolski o nim wynotował że y Mieczysłáwa Monárché potyrańsku pánującego z Tronu złożył z Cítá, Rzeczá, Pospolitá, á Kázimierza Brátá swego ná Tronie osadził, ták wielkiey był dzielności Senátor: KLEMENS Káasztelan Krákowski Syn Drugi Stefána, Woiewody Krákovskiego słáwny legacyá do Krola Węgierskiego Beli w Roku 1239. z Jánużem Woiewodá, Krákovským kędy nie tylko przyiázh między nim y Bolesłáwem ná ten czas Regnántem z kombinował, ále też y Kunegundę álbo Kingę, Temuż Monársze zá Mátzonkę sprowadził, wielkim dárem swemu się przyśluguiąc Monársze; gdyż według Platona: *Magnum Deorum munus amicus.* Klásztor Stániárecki Zákonníc Benedyktá Świętego wystáwił, y ták Corkę swoię Wisendę chcącá służyć BOGU ná świątobliwy oddáł żywot, MAREK Woiewoda Krákowski Syn trzeci Woiewody Krákovskiego ták dziwney rostopności Pán, o którym táká bytá ná ten czas w Krolestwie nášzym opinia że do niego iáko do *Oraculum* wrzeczach wátpliwych y zakłóconych Synowie Koronni ugęszczali; w tym godnym Senátorze uznáwali wśytsy sámá, rzeczá, co Horácýusz w pospolitości nápiśáł.

Ad summum sapiens uno minor est Jove dives.

Liber honoratus pulcher Rex denique Regum.

Ále ná coż *Magnos* Starożytnego Domu *revolvere fasces*, dłuźszą dedukcyá, godnych Senátorów *In utroque* zásiadaiących *subselio*, dosyć *à solis Regnanti-*

10

gnantium descendente monstrare propaginem kiedy y
teráźniejsze wieki *Pares Patrie Patres magnos statores*
& *Senatores* głófsza. JAN KLEMENS BRANICKI Mar-
szátek nádworny Koronny Dziád Swietey Pámięci JASNIE
WIELMOZNEY WOIEWODZINEY Sandomirskiey
ták, Márszałkowśką, piástował Láskę że *pro fide liber-*
tate Pacè & salute Civium nieprzetámaną, Polskiemu
pokázal świátu wprzod sobie wielkimi Já, zásluży-
wszy Czynámi bo będąc ieszcze Stolnikiem Koron-
nym z poselskiey funkcyi deputowany Kommissarz ná
sády Fiszkalne oczym *constit* 1661. Márszałkiem Try-
bunátu Koronnego zostáwszy, spráwiedliwość bez respektu
z wielką Jmienia swego chwálą, czynił: *In rem non*
in Personam dicebat sententiam w Dányi w Holsfacy
y ná roznych kámpámentach męstwa swego wielki
zostáwił dokument, ktoregó: *Crescit postremo tem-*
pore fama magis. Z tego Káwalerskiego fercá
wspániałości nie inną, *in sociam vitæ* bierze tylko
sláwnego woíownika STEFANA CZARNECKIEGO
Woiewody Kijowskiego: *Cujus nomen clarum toto*
fulsit in orbe. Corkę Alexandrę Kátárynę z Tey
zrodzony JASNIE WIELMOZNY STEFAN MI-
KOŁAY HRABIA ná Ruszczy, Bránicach, Tykoci-
nie, Rátmie, Bránicki, WOIEWODA Podlaski, Biel-
ski, Bráński Krosieński, Rátyński, STAROSTA, O-
ciec Swietey Pámięci JASNIE WIELMOZNEY WO-
IEWODZINEY Sándomirskiey z dziecinnych pieluch
ad purpuram urodzony, záslużoną sobie w Oyczy-
źnie *Magnis meritis Senatoriam* Woiewodztwa Po-
dlaskiego przyiáł *dignitatem, alto nexu sanguinis* z Sá-
pieżynskim złączył się Domem *ad Prospera* Cesárza
Kolumny swoy wiodącym poczátek w JASNIE WIEL-
MOZNEY KATARZYNIÉ SAPIEZANCE, WOIE-
WODZANCE Wilenskiey, Hetmanownie Wielkiey
Wielkiego Xięstwa Litewskiego. Tá godná pará
Senátorstką, iásnieiąca Purpurą, godnym się zászczycá
w oczach Polskiey Gracyálisty. JANEM KAZIMIE-
RZEM HRABIA ná Ruszczy, Bránicach, Tykoci-
nie, Rátmie, Bránickim WOIEWODA Krákowski
y Hermanem Polnym Koronnym, o którym to śmie-
le mowić mogę, że BOG z niego dáł ták wá-
lecznego

lecznego Hetmaná o iákich niegdys̄ prosił dlá Pol-
ski Pòeta.

Da tales terra Polona Duces ut sint pro Patria que suisque
(Regis salute)

Bella movere sciant, bella movere ferant.

Szczyci się y żyjącemi ieszcze Krolestwá Sár-
máckiego Heroinami JASNIE WIELMOZNEMI SA-
PIEZYNA Podskárbina, Wielką, Litewską, Siedlnicką,
Podskárbina, Wielką, Koronną, JASNIE OSWIE-
CONA XIĘZNA Lubomirska, Stárościna, Bolemowska,
ktorym ná Polską, ozdobę y Páńskich przymiotow
zálzczyt życie niech BOG dá náydłuższe życze z
Pòeta: *Da spatium vite multos, da Jupiter annos,*
Tegoż szczepu Roszczka Swietey Pámięci JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINA Sándomirska, w
buyno Páńskich przymiotow zákwitájąca ozdoby, doy-
zrań, zázwsze wielkiego urodzenia w poważnych o-
byczaiách ná sobie reprezentowálá porę z młodości
lát swoich niewinności, rzadkicy roitropności y z kom-
pendyowanych tálentow kázdy mogli obáczyć dosko-
náłość: *Integritas virtusque suo tutamine tuta,* z zło-
tym POTOCKICH *primó voto* złączona Domem w
JASNIE WIELMOZYM XAWERYM POTOCKIM
STAROSCIE Sokálskim, w Herbownym Gryfie iuż
nie złotych Gor ále złotego Potoku poprzyśiężonym
máżeńskim strzegłá obowiązkiem ktorych niezwycię-
żona sławá po całym Polskim słynie świecie zá zdá-
niem Pòety.

Ferte alii pectus Patriamque in voce tenente,
In factis portat, fortia verba Potok.

Nieodżegnáná y potroynym Krzyżem śmierć
wydárłá dożywotniego Przyiáciela toż sámó śmiertel-
ności práwo ktore Jey teraz życie wydárło spolne-
go życia Gryfowi z Pilawą, dłużey niedopusciło.
Ius strictum est Caeli, nullo cassabile facto. Drugim
obowiązkiem złączyłá się z stárożytnym od Pierwszych
Plántátorow Polski TARŁOWSKIM Domem o ktorym
Orbis Polonus Tomo tertio świádczy: *Est enim Familia*
Starzarum in Regno antiquissima praestantissimaque & ab ipsis
primis Erectoribus Regnorum, Czechi & Lechi nomen su-
um dignitatisque Authoritatem in Polonia retinens; iá-
koż

11

koż żaden wiek *ab Ævo Polono immemorabiliter*, od Senátorskiego przez TARŁOW nie wákował krzeslá, gdy oprócz Arcy-Biskupich Biskupich Subtelíow 13. WOIEWODOW Sándomirskich 8. Lubelskich Podolski i. w Polkim zásiadało Senácie, niepoliczona Káztelánow liczbá, z których mi iednego niewygluzowaná z serc nászych wyrwá z ust wdzięczność JASNIE WIELMOZNEGO JMCi Pána ZYGMUNTA TARŁA Sąddeckiego Káztellána Ten *priscæ pietatis*. Senátor uwiadomiony o Reformowanych Seráfickiego Oycá Synách *Sine proprio & in vita communi* żyjących, áby się *præter avitos titulos*, przed BOGIEM zázyczcił Tytułem pierwżego, Introdukora do Polski *Ordinis Minorum Reformatorum* y innych fundátorow *ad emulam* wzbudził *pietatem, applicuit dextram dominasquè secures arripuit* w Dziedzicznym swoim mieście Zákliczynie *primam erexit plantam* ktorá iuż szczęśliwie ná Trzecią, rozkrzewia się Prowincyá; Ták zázwsze ná placu grádywa láury wyciná Topor.

*Nec Te laurigeras pudit Gradive secures,
Secura gestare manu.*

Ná gruntách Oyczystych Kościoły stáwiá *Heu rara securis aurea* z obuch akcyi *Ascia gloriæ operaria* w tym tedy ták wielkim Domu powinżowála sobie Świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNA WOIEWODZINA Sándomirská szczęśliwey z Pòetá, konjunkcyi: *Felix quæ tantis animum natalibus equat*. W Twoiey godney Osobie JASNIE WIELMOŻNY MCI Páne JANIE HRABIO ná Tęczynie, y Czekárzowicach TARŁO, WOIEWODO Sándomirski Ziem Podolskich y Woysk Koronnych GENERALE, Kámieniecki, Látyczewski, Sokálski, Jásielski, Medycki, STAROSTO. Fundatorze y Dobrodzieiu nász, ktorego przy tey fátálney scenie swoiey śmiertelnym iuż podругi ráz adumbrowáney cieniem zázálone nád swojego życia strátá, widzi obietum:

*Lacrymam trudit lacryma alteriquè altera
Cedit, quo major crescit Luctus.*

Miałá z Ciebie stáwę Honor y Chwále w iákiey cię widzi Oyczyzná y dálsze będą piśác wicki.

F

Tellus

*Tellus te varii, scribent in floribus horæ,
Longaque perpetui ducent in secula fasti.*

Powziętá z cátego Prześwíetnego Jmieniá TARŁOWSKIEGO wielkich w Rzeczy-Pospólitey Mężow godności swoiey przymnożoną, zácność *Dat Domus historiam, totoque legetur in orbe.* Dopieroż wielkich Domow JASNIE OSWIECONE, JASNIE WIELMOZNE Familie, iáko to SANGUSZKOW, RADZIWIŁOW, CZARTORYISKICH, CZETWERTYNSKICH, LUBOMIRSKICH, JABŁONOWSKICH, SZEMBEKOW, ZAŁUSKICH, POTOCKICH, DANIEŁOWICZOW, RZEWUSKICH, MNISZCHOW, SAPIECHOW, CETNEROW, GOSKICH, WIEŁOPOLSKICH, MYSZKOWSKICH, SIENIAWSKICH, MAŁACHOWSKICH, HUMIECKICH, OPALINSKICH CZARNECKICH, OSOLINSKICH, KOSSAKOWSKICH, y innych złotego Oyczystego Gryfa splendorem Jmieniá swego przyozdobili o których bezpiecznie mowie z Pòetà:

*Sceptris insignes, & Regum Culmine summae,
Convénere Domus, & qui lectissimus orbi
Sanguis erat Lechico.*

J ták to byłá Herbownego Jey Gryfá drogá w Páńskich niezátámowana tytułách ktorey ciekáwym okiem po obszernym niebie dochodził Proverbialistá Páński *viam aquilæ in celo.* JASNIE WIELMOZNA WOIEWODZINA Sándomirská w Herbownym twoim Gryfie z náтуры Orłá y Lwá złożoney ták się żywym umysłem wznosiłá ku niebu, że Orłowi podpisáne od Wirgiliusza służyło Jey Epigráfe: *Viam affectat olimpo.* że y wlpót náтуры Lwa w Herbownym reprezentowanej Gryfie y ná krok nieuchybiłá, iáko między Niebieskimi znáydującego się aspektámi ktoremu Saawedra przypisał: *Ut sciat regnare.* Toć JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY Sándomirskiey śmierć cále nie Zstárlá ále Já życziwe do siebie zábrály niebá. Záwisna życiu nášemu śmierć bárdzo piękny u Dánielá Proroká Dan: 4. odbiera pánegyryk: *Ecce vigil & Sanctus descendit de Cælo,* Oto czuyny y Święty zstąpił z niebá Niedziwuie się że wielką czuynością,

nością, strzegącą, na życie ludzkie Dániel Prorok nazywá śmierć, bo żadney okazyi, żadney okoliczności nieprzepuszczającá, w ten czas kiedy się człowiek náywniey niespodziewá czuwa na życie ludzkie *Vigil*. **KAZIMIERZ** Drugi Krol Polski Krolewski sprawuie bänkiet, náyprzednieyfi Pánowie z nim się wesełá, Krolewskie Godne nie śmiertelney słáwy wychwaláią, czyny szczęścia sobie pod ták wielkíy dobroci Pána Rządem w iák náydlusze winzuiá, látá on ledwo co zácznie o nieśmiertelności duszy y niebieskim dyskurs błogostáwienstwie zá zdrowie Krolestwá swego y cáley Rzeczy-Pospolitey zgromádzonych stánów gdy bierze kiólich w rękę w śmiertelney upádá mdłósci, w kilku godzinách ciáło zduszá, rozłáczyć się musiało upátrzyłá go, y ustrzegłá w ten czas śmierć gdy o niey bynáywniey nie myślał *Vigil* y wesołe w smutne zámieniwszy wszytkich zgromádzonych myśli, tę o nim Eklezyastyká Páńskiego w imáginácii kázdego zostáwiłá pámiątkę: *Sic & Rex hodie est, & cras morietur* Ecclesio. **WŁADYSŁAW** Czeski oraz y Węgierski Krol, gdy myśli o weselnym ákcie dlá siebie sámego z Corká, Károlá Krolá Francuskiego Mágdalená, Krolewská, się pompá przyszłe gody máłżeńskie swoje odpráwić gotuie, złote kárety, y Przednieyszych Pánów do Paryża z siedmset náywybornieyszey Szláchty purpurá, złotem, perlámi ozdobionych po przyszłá, swoię Málżonkę wypráwia. Te goż sámego dnia gdy ták zácne poselstwo do Paryża wieżdza Poczta śmierć **WŁADYSŁAWA** publikuie, wszyscy wesołego poselstwa swego záłosná, w sercach uczuli trágedyá, przez tyránki życia ludzkiego czułość Pánu swemu zádna, *Vigil*. Záden czas, zádne mieysce nie iest excypowáne, niepytá się gdzie się kto urodził á żeby y tám życie swoje skończył, ále gdzie západnie, gdzie ustrzeże *Vigil*, tám życie bierze. Rodzi się **ALEXANDER** Wielki w Pelli ále w Bábiloniy z swiátem się zegna *Alexandrum magnum Pella genuit Babilon perempsit.* Annibál w Afryce pierwsze obáczył swiáto, lecz Bityńská trumna od oczu go ukryłá ludzkich. **Ká-**

toná nowonarodzonego siedmiogorzysty Rzym po-
witát, Utycki kráy pożegnát. Korneliuszow Scypionow
włoskie zrodziły kráie, Hiszpáńskie zámorzyło Krole-
stwo. Urodził się w sulmie zácny Wierszopisz Owi-
dyusz, lecz Pontyckie wygnánie życie mu odieło.
Trajánus w záchodnich urodzony Páástwach, á w o-
ryentálnych umierác musiát. Wirgiliusza wydała ná
swiát mantua, Brundusium życie wydárlo. Urodziła
się Swiętey Pámieci JASNIE WIELMOZNA WOIE-
WODZINA Sándomirská w Páńskim Gryfitow Do-
mu, áż Já śmierć y pod TARŁOWSKICH Topo-
row strážą, czyli stárzą, ustrzegła upilnowala Vigil.
Pilnowat dosyc y pielegnowat JASNIE WIELMO-
ZNY WOIEWODA z dwoiakiey obligacyi y iáko mąż
żony y iáko Dziád wnuki swoiey ukocháney zdro-
wia z wielką expensą, zprowadzani medycy zábiegáli
co tylko inwencyi mieli smiertelnym áffekeyom áby
gory niebrály, ále strzegácey ná życie Swiętey Pa-
mieci JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY Sán-
domirskiey smierci czuyney łotryni Vigil upilnowác
niemogli. Wdárta się y między Páńskich Jmion kon-
junkcyą, ostrych nieuwázála w Herbownym starzy
zeleźcow, w Opolu, gdzie wszytkim do dlugoletnie-
go życia, miłe otwárte pole. JASNIE WIELMO-
ZNA WOIEWODZINA Sándomirská zámknęta, życie
Chybiła y wrodzonego trybu wesola ludzkim sensem
wiotna kiedy w ten czas, gdy kwiecistym zwykta ziemię
obiiác szpálerem elementarną ziemię ná dálszą kon-
rentece oczu ludzkich otwierác *in Aprili*, zemknęta
śmierć z oczu nászych tak godne obiectum JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINA Sándomirská.
Tę tylko zostáwuiąc pámiątkę że w Opolu Polská
Senátorka zkad Polácy, à *Polo* denominacyą biorą, życie
zakończyła mowić mogła z Pòeta: *Nos Patriæ fines, &
dulcia loquimur arva.* Przeciwno tey ná życie ludz-
kie wigilantce smierci Vigil, dobrą się we wnatrz o-
pátrzyła strážą Swiętey Pámieci JASNIE WIELMO-
ZNA WOIEWODZINA Sándomirská slucháiąc Mądros-
ści Przedwieczney przestrogi: *Vigilate quia nescitis
quà horà Dominus vester venturus est.* Czuycie bo
niewiecie ktorey godziny Pán weźwie do siebie, áby
się poká-

13

się pokazała gotową na woli y wezwania Boskiego dyspozycją, ustawicznemi spowiedziami, świętemi oczyszczając Duszę swoją wiedząc że *Nil coinquinatum intrabit in Regnum Celorum*. Sakramentem, Ciąłá y Krwie JEZUSÓWEY posilała się w daleką drogę wieczności, ustawicznemi áktami dysponowaną Jey dusza do náyprętszego z BOGIEM złączenia, chorob bolow dolegliwości swoich BOGU ofiarowaniem uniknęła niespodziewanie na życie ludzkie dybiącego stroża *Vigil* śmierci zámáchow, sámá przez wczesne przygotowanie do śmierci zostawszy strożem duszy swojej. Czuyną tedy jest śmierć na życie zdrowie nasze, ále za cóż ją świętá zowią, y te koniunkcyą nieuchronną czynią: *Vigil & Sanctus descendit de Caelo*. Czuy-ny y święty zstąpił z Niebá. Do tegoż aż przyszło że nieubłáganá tyránkę rozboiem y krádzieżą żyjącą lárwę, piekielną gospodynią, czartowską żonę, bo ją tak święty Chryzolog definiuje: *Mors desperationis domina, incredibilitatis mater, germana corruptionis, inferni parens, diaboli conjunx, omnium malorum regina*, w Świętych pokládáją liczbę, y tym ją tytułem honorują: *Sanctus descendit de Caelo*, y Święty zstąpił z niebá, nie bez táiemnice bo lubo śmierć zwielu miár bezbożná jest też przecie y świętá, częścią dla tego że Świętey BOGA Wizechmogącego woli wierná jest exekutorká, częścią dla tego że *ad modum recipientis recipitur*, y iáko złym y bezbożnym ludziom zlá y bezbożná, tak świętym y dobrym jest świętá y dobrá bo żywot ten doczesny z wiecznym przemienią y nędzę światá tego, terminując owe záczyńa roskolzy ktorých áni oko widziało, áni ucho slyszało, áni serce ludzkie poiać może, iákie są sporządzone dla niebieskich elektow:

Cuncta bonis profunt quos & mors ipsa beatos.

Efficat ut sumant premia principium.

Świety Pámieci **JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY** Sándomirskiej życie do tegoż zmierzało terminu. Była to Páni na wzor owey biátogłowy która przybrána w niebieskie splendory *mulier amicta* lotnym pędem na świętą pustynią spieszącą bystrolotnym okiem doyrzał Apokáliptyczny orzeł Ján

Święty: *Data sunt mulieri ale duae, ut volaret in desertum*, dáne są niewieście skrzydła aby leciała na pułzcza, a co po tey fatydze niebieskiej Dyannie w całego nieba przybraney apparenceya, ma puste unosić się mieyca: *Ut volaret in desertum*, aby podobno od oka ludzkiego z cnot Świętych samego nieba godnych uniknęła splendeca. Nader dobrze sobie poradziła Ta święta Pani że nietylko starała się z świętną, przed światem pokazać się ozdoba, ale też y do samego nieba cnota, się w zbiwała: *Ut volaret in desertum*. To piękna welce niebu, przyjemna światu zawołana nowina, tyle w Pańskiej lub Krolewskiej iśnieć purpurze, ile w cnotliwej posturze, kędy to Pałace Pańskie Zakonney rownaia, się Klauzurze tam duszę święte całe od świata zamknięte, a samemu hołdujące BOGU, częściej do Kościelnych kątów w Duchu wzdychające pobożności niżeli do światowych marności, miasto miętkich puchow, albo pod ich powierzchniym kształtem skryte różne mortyfikacyjne ciało dla nieba obciążały gwałtem: *Regnum Caelorum vim patitur, & violenti rapiunt illud*. Mowić się o takich Pańskich Pałacach może co niegdyś Sokrates o Teodozjusza Cesarza Pałacu napisał: *Palatium sic disposuit, ut haud alienum esset à monasterio*: Jednakiż proceder życia świętobliwego iak w Pałacu, tak w Klauzurze, Tym trybem cały trakt życia swego prowadziła Świętey Pamięci JASNIE WIELMOZNA WOIEWODZINA Sandomirska nietylko światową Godnością, ludziom ale bardziej BOGU z cnot zannością, starała się pokazać w tey pobożney Pani widzieć było *teneritudinem animi*, czystość sumnienia, częstemi ugrontowaną, spowiedziami, nábożeństwo żadnym nieustępujące płonnieyszym zabawom moderacyą, w różnych kázusach y dysgustach w ktorich iak drugiego Elzearego Świętego: *Nemo vidit turbatum, nemo mutatum*. J więcze z tey racyi śmierć nie święta: *Ecce vigil & Sanctus descendit de Caelo*; kiedy tak wyfokim záługom ściele drogę do nieba, toć ztey samey racyi JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINY Sandomirskiej śmierć niestarła, ale Ja, zyczliwe zábrały nieba. Rokuie tam komus J-
záiasz

zaiasz Prorok ze z samey tylko sukni pozoru do Krolewskiego ma bydz wokowany Majeztatu *Vestimentum tibi est esto Princeps noster.* Jfai: 3tio. Msz sukni, kroluy nam szcześliwa inauguracya z samey tylko sukni na krolewską godność, pominawszy wszystkie Páńskie przymioty z samey tylko sukni upodobania náywyższe konferowac rzady. Nie zyczyłbym z tak nágła, do Tronu odzywac się elekcyą, nie zawsze pod świętną suknią, animusz się znayduie Páński, do panowania sposobny. Podobá mi się odpowiedz Alexandrá Sewerá, ten gdy od assystuiących Majejtátowi swojemu przymowki odbierát, ze się w podtych nosit sukniách Páńskim dáł rezolucyą sercem: *Imperatoria Majestas constat virtute, non corporis cultu.* Cefarski Majejtát cnotá nie szatá zdobí. Tego był sentymetu Alfons Krol Arrágoński często o sobie mawiający: *Malo moribus & auctoritate meos excellere, quam diademmate & Purpurá.* Wolę dobremi obyczaiami y powágą, poprzedzac innych á nizeli Krolewską Koroná y Purpurá. Ná málo się przydáło Ewángelicznemu Gospodárzowi ze się w Purpurę y Bisior stroit, kiedy sobie przez to ákceptacyi u niebá niewyrobít, y owszem odrzucony od niebieskich Páńców zostát; á Ján Święty w Wielbładzey tylko chodzac skorze między pierwszych w niebieskim kompucie iest policzony. *Non surrexit major Joanne Baptista.* Chciál Job spráwiedliwy powstác włásce u BOGA musiał się sukien swoich pozbáwić: *Tunc surrexit Job & scidit vestimenta sua.* Świętą Fránciszkę Rzymiankę chociász bogátých włósci, y májetności Pánia, nikt nigdy w świetnych nie widziál sukniach. Elzbieta Święta Krolowá Węgierská Krolewskie purpury Páludamentá zámieniła w ubogá Oycá y Pátryáchy mego Fránciszká Świętego Trzeciego Zákonu sukienkę, áby się nágiemu przypodobála Chrystusowi, ktoremu znác w krolewskich szátach przedtym do komplácencyi była! nieprzypádtá, takim informowaná instynktem: Jdzie do Kościoła we drzwiách obáczy Ukrzyżowanego Zbáwiciela y płómiennym záwołá áffektem: BOG mój ná Krzyżu dlá mnie nági wisi, á iá w drogich złotogłowách,

głowách, perlách, dyámentách nosić się będą, przed-
ká odmiána bo z ferca pochodząca, złote suknie w
ubogi zámienią hábit, pod ubogą odzierzą, droga obrá-
lá konferwowác duszę, według sentymentu Augusty-
ná Świętego: *Sapè solet sub nigro habitu anima sa-
tis pura latitare.* Elżbieta Święta Krolowá Portugalská
iákoby niedáremnie chciała nosić ciotki swoiey Świę-
tey Elzbiety Krolowey Węgierskiey Jmie, tylko zá-
rąz zkonformácia. Jey Świętym obyczajom, tegoż
Zákonu Trzeciego bierze ná siebie sukienkę y tak
BOGU służy, iáko iey świątobliwość życia wszystkim
zupelną dáie informácia. Do tych to Świętych
Krolowych podobno Izáiasz odzywáiące się slyszal
niebo, *Vestimentum tibi est, esto Princeps noster.* Mász
suknią, kroluy nam. Do zákonných álbowiem cisną-
cym się sukni samo áplauduie niebo, tak uczynilo
Błogosławioney Eufemii y Domicylli Zákonu Dominiká
Świętego. Tá Świętá Pánna corká Leszká Krolá Pol-
skiego, kiedy hábit ná siebie Zákonny brátá kápella
iey niebieská ná powietrzu grála. Jálná nietylko
Jmieniem ále bárdziej życia świątobliwością, Zákonu
Oycá y Pátryarchy mego Fránciszká Świętego po-
chodnia Klará Świętá miała tę łáskę od Chry-
stusa przy Zákonney Professyi swoiey, że iey się wi-
domie pokázawszy z niezwiedłego nigdy kwiecia u-
wiwszy koronę, włożył Jey ná głowę ná znak że iá
sobie obrát zá niebieską, Oblubienicę. Podobnym
spósobem postąpiłá sobie Świętey Pámieci **JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINA** Sándomirská kie-
dy gárdząc iuż wszystkim co tylko świat może pre-
zentowác wdzięcznego przykládem **KAZIMIERZA S.**
ktoremu gdy Ociec álbo Krolestwo Węgierskie, álbo
Xięstwo dziedziczne Litewskie obierác sobie dopu-
ścił, Świętą żądzą, o Krolestwo Niebieskie próżbę
swoię wznosił: *Regnum Cælorum exposulo.* O Su-
kienkę Trzeciego Zákonu Świętego Oycá y Pátryár-
chy mego Fránciszká **JASNIE WIELMOZNA WO-
IEWODZINA** Sándomirská pokornie uprászałá. Nie-
chciała dáremnie ná sobie nosić Jmienia Elzbiety
Świętey: *Cujus nec nomen quidem vacuum laudis est.*
Tylko żeby iá, bylá y w iedney bárwie Oycá Świę-
tego

15

tęgo Fránciszká emulowálá świętą zdiętą zázdrością ku Niebieskim Pálácom w Teyze Sukience chciała się pokázac w niebie co y Świętą Jey Pátronká Elżbieta z tąd poszło że iuz Tą Świętą przybráná Juwestyturá, iákby się w sámeho przybrátá Chrystusá według informácii Doktorá narodow Páwłá Świętego: *Induimini Dominum nostrum JESUM Christum.* Scisley y gorętszym affektem z nim się łączyc poczęła, w nim wśzystkie swoje zátápiála żądze y áffekt w ukrzyżowanego Zbáwicielá ránách się zánurzála, Jego cáłowála rány: *Quem tractavit manibus, rimavit oculis, libavit osculis.* Z Jánem Arrágońskim Krolem wlepiwszy oczy w ukrzyżowanego Zbáwicielá Portret, serdecznym rzekła tonem: O náyukochańszy Zbáwicielu przepuść náyniegodnieyszey, słudze twoiey: Zmítuy się náyláskáwszy JEZU. Jednym słowem mowić to o Świętey Pámięci **JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY** Sándomirskiej mogę, co o Jnnocencyusie czwártym Pápieżu czytam: *Aulam ornavit ut aram, non auro, nec culeis, sed moribus aureis.* J nie miałoż tu pretenfyi niebo z tą się odezwác do duszy Jey wokándá, ktorá, niegdyś dostyżát Izáiasz Prorok: *Vestimentum tibi est, esto Princeps nostrer.* Mász suknią, nie tylko ná ciele, ktorás ná dokument w zgárdy światowych marności przyięła, ále też y ná duszy, przez ták wielkie ćwiczenia w cnotách y gorące się z **BOGIEM** swoim złączenia, kroluy w nas: *Nulli Celum funera majora paravit,* ná dokument swoiey ku **BOGU** pobożności nie kędyindziey śmiertelnym zwłokom swoim obrátá mieysce, tylko ná mieyscu pobożności *In loco Patribus Scholarum Piarum dicato,* áby gdy przestála światu wysokiemi iásnieć honorámi, tu fundament pobożności swoiey przez Fundatorską, y dobroczynną, záłożywszy láskę iásniála przed **BOGIEM** y niebem. Pámiętáiąc sobie ná sentyment Pliniusza. *Pietatis tituli sunt omnibus honoribus pulchriores,* Práwdziwie o niey prorokowál koronat Izráelski: *Ascensionem in corde disposuit suo in loco quem posuit,* Gdy gornym umysłem serdecznym affektem **BOGU** duszę oddátá, ná mieyscu pobożności Ciáło złożyła. Toc z tych wśzystkich rácyi nieomylná illacyá wnoszę iż

H

Swietey

Świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY WOIE-
 WODZINEY Sándomirskiey śmierć nie zstárła ále
 Já życzliwe do siebie zábráły niebá. Więc powtá-
 rzam do was Páńsko Zgromadzone záłosne *Audyto-*
rium słowá Zbáwicielowe: *Recedite non est enim mor-*
tua, Odstápcie nie jest álbowiem umárlá, bo żyie
 wláscie u BOGA żyie w wászych páńięciach ktorzy
ad pompam funeris prezencyi godney swoiey niezá-
 łowálicie, Więc zwiedniałemi usty dziękuję náypzrod
 Tobie JASNIE OSWIECONY MCI XIAZE PRY-
 MASIE *Primequè Princeps Legate nate* ARCY-BISKU-
 PIE Gnieźnieński zá łáskawá, ná tey ostatniey Du-
 szy Jey przysłudze obecność Twoię, godná Senátor-
 ka y ktorego nieprzelamane dla Oycyzny práce swiá-
 toblive w Kościele Bożym Czyny od nikogo nieu-
 przedzone chwalebnym czynią, przed BOGIEM y
 swiátem, y tá wyświádczona pobożność niechay w po-
 zne wieki zákwitá przed BOGIEM záslugá. Przy-
 znáie y to Herbownym Rożom Twoim, że podob-
 nogo Polszcze Pásterza, Krolestwu Prymasa, nie zá-
 raz Polskie wydadzá Dziardyny:

Non generant, similes Pæstana Rosaria flores.

Nec simili Pharius, messe superbit ager.

Ná znak wdzięczności zá podiętá, fátygę życzyć
 dáwno zásluzoney *inter Purpureos Ecclesie Patres Eminen-*
cyi. Dziękuję y Tobie JASNIE OSWIECONY MCI
 XIAZE BISKUPIE KRAKOWSKI Tuteyszey Dyecezyi
 Pásterzu że Duszę Jey BOGU z Pásterkich Rák Two-
 ich oddáiesz y do owczarni doprowadzasz Boskiey kę-
 dy *Unum ovile & unus Pastor*, przez to wyświádczo-
 ne Duszy Jey Suffragium. Dufa że iáko swiáć pol-
 ski złotym záslug Wielkich Herbownego JUNOSZY,
 Twego kontentuie się Runem, ták Dusza Świętey Pá-
 mieci JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY
 Sándomirskiey znáydzie przez Twoie Pásterkie ręce
 ákceptacyá u BOGA, zá Tę áktowi temu przytomność
 życzyć długich wiekow z inkrementem Honorow: *Vi-*
ve Purpureus ad grande Ecclesie decus. Przyznáie
 Herbownemu JUNOSZY Twemu że go nieporowna-
 nemi zdobisz tálentámi.

Multas belle, Domos, aries hic pulcher adornat.

Non

16

Non ZAŁUSKANA, pulchrior ille Domo.

Tobie zaś JASNIE WIELMOZNY MCI Pá-
nie JANIE HRABIO z Tęczyná y Czekárzowic
TARŁO WOIEWODO Sándomirski, Ziem Podól-
skich y Woysk Koronnych GENERALE, Kámieniec-
ki, Latyczewski, Sokálski, Jásielski, Medycki STARO-
STO. Fundátorze y Dobrodzieiu nasz dziękuie, zá
wszelkie dokumenta áffektow, iák zá życia tak po
śmierci świadczone, y teraz przed BOGIEM wiecznie
o Tobie pámietná, z tym się ogłászaiąc: *Noštros*
non rumpit funus amores, Widziała Cię w życiu swo-
im y doznáwała kochaiącego męża, teraz po śmierci
doznáie y wyznáie wielkiego Duszy swojey Dobro-
dzieia wielkiej miłości dokument upátrzył Grzegorz
Święty w Mágdalenie Świętey że niedotyc raz ále
kilká rázy Grob Chrystusow náviedzała, y choć go
iuz Zmártwychwstałego y widziała y wierzyła prze-
cież Grob náviedzac nieprzeštáwála, y dáie rácyá:

Quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis
Ktoż iáwnie niewidzi w Tobie JASNIE WIELMO-
ZNY WOIEWODO Sándomirski *Vim amoris* prze-
ciwko Świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY
WOIEWODZINY Sándomirskiey ktory iuz po dru-
gi raz *Pompam funeris struis*, żadnych niezátuiać sum-
ptow nieprzepuszczaiać expensom niewyzáłowaná Two-
ię oświadczasz pámiéć nie zámierzony áffekt. Wdzię-
czna tego przed BOGIEM Święty Pámieci JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINA Sándomirska, sá-
má Twoię támuie zále: *Sat funeri, sat Lacrymis,*
sat est datum doloribus. Nie tylko iáko żona mę-
żowi, lecz y iáko Wnuká Dziadowi serdeczne rysu-
ie votum:

Vive Pater longis remeet Tibi cursibus etas.

Et sudent Pili, tempora cana senis.

Dziękuie y wám JASNIE OSWIECONE
XIAZETA Kázimirski y Olsztyński STAROSTOWIE,
kocháni Siostrzeńcy y zegná: *Dilecta valet Flumina*,
zá tę ná Funebralnym powtornym ákcie swoim po-
wtorná, świadczoná, Prezencyá, przy inkremencie dłu-
goletniego zdrowiá życzy affluencyi niebieskich fawo-
row, y nigdy nieustájących szczęścia sukcesow:

H₂

Con-

*Continuent superi, pleno concessa Favore,
Gaudia, successusquē novos successibus addant.*

Dziękuję y wam JASNIE OSWIECONE JA-
SNIE WIELMOZNE, WIELMOZNE Kolligacye,
ktorych czy zobligowaná pamięć, czyli Chrześcijańska
sprowadziła pobożność, zá godną temu áktowi as-
systencyą, zá pobożne zá Duszę swoię westchnienia
ná znak wdzięczności przypominá wászym wielkim
Urodzeniom Maniliusza słowa: *Nascentes morimur,
finisquē ab origine pendet.* J ktorym ona zakończy-
ła sposobem tego aż po letnych wiekách dopiero
wam doczekać życzy, tę pamięciom wászym zostá-
wuiąc reflexyą: Jmie się kiedyż tedyż y purpury
mol śmiertelny, przyćmioná zostanie pámroka, śmier-
telną y náyświecnieysza jałność, żadna w spániałość
nie jest tak potężna, ktoraby się zamachom śmier-
telnym oprzeć mogła. Coż jest álbowiem życie ná-
sze, pięknie go pod pozorem oko ludzkie konten-
tującego kwiecia opisał Póeta:

*Vita quid est hominum viridantis flosculus horti,
Sole oriente oriens, sole cadente cadens.*

Piękná ápparencyja ná kształt kwiatu rozwi-
iać się wonia, człowiekowi przynależących ákcyi káž-
dego kontentować, szpetná dyspárencyja ledwie nie
tegoż dnia z západájącym słońcem kryć się pod
ziemię y niszczeć. O błędy ludzkie, o nierozu-
mne życiá ludzkiego chęci, y żyć krociuchno y
niepewnym bydź káždego momentu. Ludzi nas prze-
wrotny świat, kiedy iák z wielu kwiatów z lát
kikunástu, kilkudziesiat, wiie niby wiánek záwsze wię-
dniejący, ráchujemy ich cieszymy się wielością, nie
uwážając że záwsze z niebepieczestwem, ze to ży-
cie násze ustáwicznie nam upływa, zá zdaniem Au-
gustyná Świętego: *Quid quid temporis vivitur, de
spatio vivendi demitur & quotidie fit minus minusquē
quod restat.* W lát nászych by náywięktzey sum-
mie nie inná uchodzić może Artymetyká, tylko przez
co momentálną substrákcya, y mowić niemożna siła
lát mámy, bo ktoreśmy mieli niemámy, wiemy tyl-
ko siła nie mámy, nie siła mamy, utráciliśmy dzie-
cinny wiek, młodzieński wiek, ustáwicznie nam látá
gina,

17

gina, właśnie iako w klepsydrze, ktorá gdy docieka w ten czas godzinę mierzy, tak y my gdy ustąemy w ten czas żyjemy, żyjąc umieramy oto za nami tuż tuż śmierć godzi, y na ieden krok nás niechce odstąpić, iako doświadczywszy na sobie powiedział Dáwid: *Ego mors uno tantum gradu dividimur.* Já y śmierć iednym się stopniem dzielimy, tak się z nami zpokrewniła że w iednym stopniu z nią jesteśmy. Zgoła ochyńcie się wszyscy patrzący na te śmiertelne ciała mego zwłoki przez pobożną imaginacją, w śmiertelnym popiele: *In unius tumba omnium sit sepultura.* Jużem Já dla siebie port zbawienny znalazła niechęć więcej zdołsznemi mieć społeczności marnościami:

*Inveni portum spes & Fortuna valet,
Nil mihi vobiscum ludite nunc alcos.*

Po dány reflexyi zegná was wszystkich słowy Zbawicielowemi odemnie na kázaniu założonemi: *Recedite non est enim mortua.* Odstąpcie nie jestem albowiem umarła. Wspinały mam grob w żywey Pamięci Męża y Dziáda moiego, w ktorey choć śmiertelnym posypáne popiołem Ciało przecież iak ogień żyje, chociaż fatalnym obálone rázem powstaie iednak w częstej rememorátywie chociaż w okropnych umbrách zaciemniáte przeciesz w reflexyi nieustánney Jálnym wschodzę południem, iakoż nie ptonna nádzieia **JASNE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY** Sándomirskiey, bo iezelisz affidował Archaniół Święty Ráfał Tobiasza że iátmuzna od śmierci uwalniá, y znáyduie miłosierdzie u **BOGA** y żywot wieczny: *Eleemosina à morte liberat, & facit invenire misericordiam & vitam aeternam.* Tob: 12. Toć tak wielkie profuzye na ubogichch, na Kláztory, na Msze Święte przy powtornym ákcie solemnym Pogrzebowym, zprowadzenie w tak liczney Káplánow frequencyi żywot wieczny Swietey Pamięci **JASNE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY** Sándomirskiey dáto: Toć dobra illacya *Recedite non est enim mortua,* Odstąpcie nie jest albowiem umarła. Przytym iednak recessie, káždy z nas uczynń akces do Boskiey láskáwości Chrześciańskim
I zcząc

zycząc Jey áffektem áby BOGA iák náypředzey
moglá w wieczney z Świętymi oglądać swia-
tłości, pospolitym Kościoła Świętego Rytmem:
*Requiem eternam dona Ei Dominus, & lux
perpetua luceat Ei cum Sanctis Tuis in
eternum.* Odpoczynek wieczny dáy
Jey Pánie, á swiátłość wiekuiста nie-
chay Jey świeci z Świętymi Two-
iemi ná wieki. AMEN.

